

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 39

ŠIBENIK, 29 rujna 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Naravni sklad

Svi su pljeskali kad se je čitalo pismo zagrebačkog nadbiskupa dra Bauera, prilikom slave koju je Zagreb polovicom ovoga mjeseca imao. Ruke su se same po sebi dizale i veselo pozdravljale riječi sijedoga starca koji piše: »stoga s veseljem gledamo današnju slogu Crkve i naroda i sigurno se nadamo, da neće nikakve spletke potajnih sila, koje hoće vazda u mutnome da love, pomutiti ovaj naravni lijepi sklad, i to će biti za jednako dobro i sreću vjere i naroda«.

Mi smo veseli i ponosni na ove riječi. — Pravo kaže visoki dostojanstvenik da je taj lijepi sklad »naravni«. Kao što je naravni sklad duše i tijela, volje i razuma, glave i srca. To nije samo časovito raspoloženje, nego posve prirodni sklad što ga diktira život zdravoga narodnoga tijela.

Mislili smo da će nam bubnjić puknuti od pustog nadvikivanja, kako je katolicizam »grobar« hrvatske misli, kako je jedini put spasa prekid s katolicizmom kome je tek u zadnjoj tački programa briga za interese vlastitoga naroda.

Prošlost govori da je Crkva bila majka sve naše kulture i prosvjete, škole i znanosti, pjesme i umjetnosti, nosilac narodne snage i otpornosti, tješiteljica u nevolji. Od nje su nam dolazili prvi narodni ljudi; ona je dala krila nacionalnom pokretu i svemu narodnome stvaralaštvu. Crkva nas nije ničim ucivilila. Nije nas odnarodila, nije nam naturila tuđeg jezika ni običaja, nije nam zatrla narodnih tradicija.

Naša vjera nije bila privatna stvar, već i nacionalna, i državna, i društvena, i tradicionalna.

Prozirne su intrige onih naučenih vikača koji propovijedaju da je kod katolika nacionalni osjećaj na prodaju i da oni s njim mešetare, pazeći jedino na interese vjere.

Narodna svijest je najviše naravno dobro; nešto što je čovjeku dao sam Bog porodom i jezikom. I on ima i moralno pravo i moralnu dužnost da to dobro sačuva sebi i svojim potomcima. Narod i narodnost su u naravnom redu nužna dobra, baš kao i život, koga se niko baš ne može sam odreći. Odnos vjere i narodnosti sli-

Rasplakalo se je hrvatsko srce. — Niko nije ni predviđeti mogao da će kleta smrt ovako brzo nastupiti. Krio je svoje boli isto onako kao što krio bol za tugama svog naroda. Vjetrovao je sve do zadnjeg daha svog patničkog života u svoj spas i spas svojega dragoga čovjeka — seljaka.

Bolestan je krenuo prema hrvatskoj prijestolnici na otkriće don Frana spomenika. Za njegovu bol znao je samo on. A ipak je išao radostan što će svojim prisustvom tom velikom hrvatskom slavju pridonijeti svoj udio kao zastupnik šibeničkog kotara. Lebdio je duhom nad metropolom koju je po zadnji put gledao. Sutra dan je otišao u bolnicu Milosrdnih Sestara i podlegao teškoj operaciji na bubrezima. — Blago preminu u Gospodinu iza kako se je ispovijedio i pričestio kao pravi sin Crkve. Milostivi Gospodin neka se smiluje njegovoj plemenitoj duši koja je ljubila i vjerovala. — Čestoput je pisac ovih redaka čuo iz njegovih ustiju govoriti: dragi moj, mnogo trpim, teško mi je; ja ne znam kako bih, da ne nalazim utjehe u mojoj vjeri. Vjera me uzdrži. — To su njegove riječi. Iste mi je rekao i u petak 13. ov. mj. ujutro kad sam ga posjetio.

Zaklopiše se one drage oči, utihnuše ona usta koja su izgovarala riječi pune utjehe.

Orosilo se je naše oko, na tu nemilu vijest, duša je naša prokrvarila od boli. Sve je bolno pogodeno i zavelo se je u žalosnu crninu. Proplakalo je selo i grad. Plače građanin i stanovnik potleušice koju je on istinski ljubio, jer je i sam iz nje izašao. Sjeverna Dalmacija sa svojim središtem gradom Šibenikom ne može uočiti istinitost kruće zbilje, da dra Vlašića nema više među živima, među nama, kojima je bio toliko potreban i drag.

Naš mili pokojnik je bio čovjek u potpunom značenju ove riječi. Pružao je svakome obol koji je bio i sa-

mome njemu potreban. Živio je kao siromah. — Njegova je odvjetnička knjiga tako mršavo ispisana, jer nikada nije ni računao da će proti klijentima prikazati sudbenu tražbu. Živio je od danas na sutra.

Neka vam priča naš patnički puk koliko je dragi pokojnik besplatno branio sinove naše, koje je zlobnička ruka vukla od sudnice do sednice. Ova naša obližnja sela koja su u posljednjih nekoliko godina toliko toga pretrpjela neka vam pričaju o dragim sjećanjima na pokojnika koga danas oplakujemo.

Mio je bio svakome. I našem vodi dru Mačeku koji također plaćao rakom svog dragog saradnika, prijatelja i oduševljenog pristaše. Zauzimanjem našeg narodnog vođe stvorio se je odbor u Zagrebu, koji ima posmrtno ostanke dragog sina dovesti autom u Šibenik.

— Nariče hrvatska vila i raspliće kose nad mrtvim sinom.

Šibenik je zavijen u crninu, a zrakom se razliježu tužni akordi posmrtno pjesme, uz plač građana i seljana.

U utorak 24. ov. mj. u 8.30 s. je već bila svrstana žalobna povorka kakvu Šibenik nije vidio, a teško da je ikada više i vidi. Mase su nagrnule da otprate na zadnjem putu, njega, dragog sina, oca i hranitelja. Stotine zelenih vijenaca i deseci hiljada ljudi koji su bili svrstani u redove i oni izvan redova najbolje govore o ljubavi, o povjerenju patničkog naroda prema njemu, ocu, bratu, štitniku i branitelju. Šibenik i okolica se guši u jecaju za njim, nezaboravnim, i neprežaljenim prvakom svojim.

I akademska i srednjoškolska omladina, i radnička i seljačka, i ona sa sela i ona sa grada, inteligencija i prosti puk je odao dostojnu počast, njemu, prvomu sinu našega kraja.

I svjetovno i redovno svećenstvo je bilo zastupano u najvećem broju.

Posebnu hvalu zaslužuju naši seoski župnici i inteligencija na selu koja je došla na čelu s našim dragim seljačkim pukom, koji se je sa svih strana sjatio u Krešimirov grad, da se pokloni mrtvim ostancima svoga prvaka. Ni radni jesenji dani ih nisu priječili, i učinili su više nego su mogli i nego je iko od njih mogao i očekivati.

Na ulazu u grad, kad je povorka već bila svrstana, tople pozdrave je iznio dr Murgić, izaslanik našeg ljubljenog i zakonitog vođe dra Mačeka, koji je našem dragom pokojniku poklonio lijepi vijenac ovijen hrvatskom trobojkom. Na to je imao riječ g. S. Belamarić.

Lijes nose kršni momci u narodnoj nošnji, a u počasnoj su straži predstavnici odvjetnika, hrvatske radničke i studentske omladine i predstavnice šibenskih Hrvatica. Za ljesom uciviljena supruga s dvoje nejake djece i rodbinom.

Suze naviru na oči kad pogled padne na dragu djecu i teško uciviljenu suprugu koja je izgubila svoga hranitelja i branitelja.

Povorka prolazi gradom. Nepregledne mase su se slile na trg pred stolnicom, u kojoj na visokom podiju leži lijes dragog pokojnika. Pontifikalnu misu pjeva presvij. Pian, a odriješene daje sam preuzvišeni biskup. Po odriješnici lijes je iznesen na trg i tu su sa crkvenih vrata naše bazilike održani snažni, topli, iskreni pozdravi i govori, govori u kojima se izriče zahvalnost i priznanje za sva plemenita i nesebična djela milog druga, oca i branitelja. Njegova obitelj je bila čitava hrvatska zajednica. Iz govora se vidi koliko je naš pokojnik bio cijenjen u svim narodnim redovima, a to sve, jer je bio čovjek plemenita srca i kršnaske duše koja je snagu cripila u Bogu svomu. Bio je čovjek vjere, i radi toga je ostao neslomiv karakter, koji se nikada i nikomu nije

Nastavak na 2 strani

čan je onome odnosu između dviju suverenih zemaljskih vlasti, Crkve i države. To dvoje mora ići uporedo, mora biti usklađeno na osnovi suradnje.

Kakogod je besmisleno tražiti da neko svoje vjersko uvjerenje žrtvuje tobožnjim nacionalnim interesima, isto je tako besmisleno držati da katolici smiju prodavati svoje nacionalno uvjerenje za kakve tobožnje ustupke Crkvi. Otimati silom kako pojedincu tako narodu njegovu nacionalnu svijest, to je u svakom slučaju nepravda. A nepravda je uvijek zlo.

Mi smo stopostotno katolički narod. Ko je nosilac naših tekovina: sloge, jedinstvenosti, odvažnosti, odlučnosti, samosvijesti, nepopustljivosti, uzdrživosti, ko drugi ako ne mi — narod, sinovi onih otaca koji su se odmah po dolasku u ove južne krajeve prislonili o pećinu Petrovu? Zar su nosioci narodnog samoodređenja, koje je glasno odjeknulo u ušima prijatelja i neprijatelja, oni dezerteri koji su nam otrag par godina u ime »hrvatstva« govorili kako će nas rimska Crkva odnaroditi?

Katolici su narodnjaci, pioniri

svih zdravih akcija, a oni su i danas suhe grane na hrvatskom debelu; pače ih je nestalo, u zemlju su se prosjeli od stida kad im je poštena javnost dobro u oči pogledala.

Mi vjerni sinovi Crkve i naroda još u gušće ćemo se redove zbiti i visoko uzdignuti zastavu slobode i pravde na kojoj se bljeska zlatni križ, simbol naših nada.

Dobro upamtimo: s katolicizmom stojimo i padamo! Ko za to neće da zna, sam sebe isključuje iz preporodnog djela, jer je naš narod progledao.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

XVI nedjelja po Duhovima

EVANĐELJE SV. LUKE 14, 1—11.

U ono vrijeme: Kad uđe Isus u subotu u kuću nekoga poglavice farizejskoga, da blaguje kruh, oni ga pazijahu. I eto nađe se pred Njim neki čovjek koji je bolovao od vodene bolesti. I odgovarajući Isus reče zakonoznancima i farizejima govoreći: Je li dopušteno u subotu liječiti? A oni umuknuše. On ga pak uze i ozdravi ga te ga otpusti. I odgovarajući reče im: Koji od vas ne bi svojega osla ili vola, da mu padne u zdenac, odmah izvadio u dan subotnji? I ne moguše mu odgovoriti na to. A i uzvanicima kaza priču, opazivši kako izabirahu prva mjesta, i reče im: Kad si pozvan na pir, ne sjedaj na prvo mjesto da slučajno ne bude među pozvanim koji odličniji od tebe, i došavši onaj koji je pozvao tebe i njegova reče ti: Podaj mjesto ovome; i onda ćeš zastidjen sjesti na niže mjesto. Nego kad si pozvan, došavši sjedni na zadnje mjesto, da ti reče onaj koji te je pozvao: Prijatelju, pomakni se na više. Tada će tebi biti čast pred onima koji sjede s tobom za trpezom. Jer svaki koji se uzvisuje biće ponižen, a koji se ponizuje biće uzvišen.

POUKA

Isus je dobar i sa svojim neprijateljima, ne bježi od njih, pače zalazi u kuću farizeja i s njima sjeda za stol. I dok On dolazi u kuću farizeja, da ih pridobije, oni misle samo na to kako da ga ocrne, osramote i prikažu u slabom svijetlu pred narodom. Oni ga motre; paze na svaki njegov mig, na svaku njegovu riječ, da ga optuže.

Kako je gadan postupak farizeja! Sami su puni mana i zloća, ali toga neće da vide. Farizeja ima i danas dosta. Susrećemo ih na svakom koraku, ali moramo promotriti da nismo možda i mi sami u njihovom broju. Koliko puta smo i mi gledali, promatrali svoga blišnjega samo zato da nademo koju manu na njemu, pak da je onda s nekim posebnim užitkom pripovijedamo dragima i koješta nadodajemo. Mi smo jednaki farizejima, kad u svakom djelu svoga blišnjega gledamo samo zlo, kad svako njegovo djelo, svaku njegovu riječ, krivo tumačimo, i kad nećemo da vidimo ništa dobra na njemu. To je veliko zlo i nevrijedno kršćanina, i od toga moramo bježati.

Isus je vidio njihovu zloću; bilo mu je jasno što misle i kako hoće da ga u bilo čemu uhvate. Tu pred Njim stoji čovjek dugo bolestan i čeka da ga Isus ozdravi. Farizeji su pomno stali i čekali što će Isus učiniti.

Isus se nimalo ne boji njihovih prigovora, On ozdravlja onog bolesnika i u subotu, iako je znao da će mu to zamjeriti.

Kako divan primjer nam daje naš Spasitelj i ovom prilikom. Koliko smo puta i mi imali dobru namjeru, čvrstu odluku, da ćemo učiniti dobro, pak smo odustali bojeći se raznih prigovora. Koliko puta smo odustali od molitve, koliko puta nismo pošli u

klanjao. Njegov život ne zna za krivulje, on ide ravnom crtom, od početka, pa do zadnjeg daha. To je kratki sadržaj govora koje su izrekli: g. Dane Skarica, zamjenik nezaboravnog pokojnika, g. Kaliterna, kao predstavnik hrvatskih narodnih zastupnika, dr. Mladineo, narodni zastupnik s Brača, g. I. Zečević, narodni zastupnik Benkovca, dr. Stambuk, odvjetnik iz Sibenik, dr. Smolčić, odvjetnik iz Sibenika, dr. Dominis, kao predstavnik šibenskih pravnik, dr. Kržanić fra Krsto, direktor franjevačke gimnazije u Sinju, g. Sinčić, u ime sveučilišne omladine, dr. Bulat, narodni zastupnik u ime grada Splita, g. Perket, u ime hrvatske omladine, g. Goreta, narodni zastupnik drniške krajine, g. Martinović, u ime splitske zagore i primorja, dr. Novak, liječnik iz Sibenika, g. Vl. Kulić, u ime hrvatskog kulturnog društva „Napredak“ i državni odvjetnik g. Piasevoli, drug iz ranih dana. — Opet povorka do parobroda, gdje je g. Dane Skarica dao muževnu riječ da će obitelj dragog pokojnika biti obezbijedena.

U 2. s. popodne otišla su tri parobroda za Tijesno, mjesto u kome je g. 1892 ugledao svijetlo Božje. Tu je održan veličanstveni sprovod s govorima. U ime svećenika šibenskog

crkvu, nismo pristupili svetim sakramentima, jer smo se bojali primjedbi, jer smo se obazirali na mišljenje onih koji su oko nas. Htjeli smo postati članom križarske organizacije, ili poslati svoju djecu, pa smo odustali, jer nam je neko nešto rekao ili jer smo mislili da će nam neko nešto reći. Bili smo slabiji. Katolik ne smije biti kukavica kad se radi o dobroj stvari. On treba da zna podnijeti i više nego što su razni prigovori. Niko se nije rodio ko bi svijetu ugodio, veli dobro naša poslovice. Jest, niko nije svijetu ugodio i neće, ali Bogu svako, ko hoće. A mi treba da nastojimo Bogu ugoditi i paziti na to, ne što će ljudi kazati, nego što će reći Bog, ili bolje — što On govori.

Zašto nam ljudi obično prigovaraju? Zar ih vodi dobra namjera? Ne! Svako naše dobro djelo njih peče, i

Na braniku

Nišan svih topova

Znate ko je pametnu riječ rekao? — Gamaliel, znani učitelj staroga vremena.

Ili niste nikada za nj čuli? — To vam je onaj koji je svojim savremenicima govorio: prijatelji, što toliko glavu razbijate radi širenja kršćanstva! Ako je kršćanstvo ljudsko djelo, nemoguće je i pomisliti da će tolikim progona odoljeti, ako je pak djelo Božje, ni vi ni progona mu nećete stati na kraj.

Kršćanstvo je djelo Božje, Crkva je ustanova Božja. Kad to ne bi bilo tako, onda bi samo održanje Crkve kroz ovih 19 v. bilo najveće čudo.

Naša narodna kaže: ako nemaš

kotara govorio je kanonik don Ante Sare. — U sprovodu je sudjelovala šibenska i vodička glazba, i pjevački zbor ujedinjene hrvatske omladine.

— A sada slatko snivaj, dragi pokojniče, i heka ti je meka ova draga gruda orošena krvlju i znojem naših mučenika. Mirno možeš počivati, jer budi uvjeren, da mi, koji još ostajemo, do zadnjeg daha ćemo se boriti za ono čemu si i ti život svoj žrtvovao. Jedinstveno, prodorno, neslomivo. Padaju naši prvaci, nesmiljena kosa nosi prvijence, ali mi ostajemo zbijenih redova.

I reci svim našim mučenicima — da je Hrvat svijestan svoga prava i da nema te sile koja bi mogla stati na put ostvarenju naših ideala, jer Hrvat hoće biti svoj. Reci da smo jednino i u tu jedinstvenost nam ne smije niko dirati.

Reci da smo u zori novih dana. Mi ćemo moliti za te, a ti, kod prijestolja onoga Najvišega moli za sve nas, za svoj dragi seljački puk, za svoju i našu milu domovinu hrvatsku, za naše mrtve i žive vode.

Tridesetak govornika u Sibeniku i u Tijesnomu ti je ovo reklo, pa ti i naš list isto govori.

Snivaj, viteže čisti, snivaj, mila dušo, snivaj dragi ponose naš.

stoga ga krivo tumače, isto kao i farizeji.

Farizeji mrze Isusa, jer su bili oholi. Oholost je majka svakog zla. Isusova dobra djela, Njegov sveti život, Njegova čudesa dizala su mu ugled kod naroda, a to je farizeje napunjalo mržnjom. Oholost zaslijepuje. Zaslijepila je Faraona. Oholost zaslijepuje danas i neke kršćane, koji neće da vide svijetlo istine u katoličkoj crkvi.

Oholost je anđele učinila vragovima, a prve ljude bacila u veliku nevolju i grijeh. Stoga Isus upozoruje farizeje, da se čuvaju oholosti i da uzljube poniznost koja je jedina kadra da uistinu čovjeka uzvisi.

Budimo ponizni. Poniznost ne znači slabost, već veličinu duha, kršćansku jakost.

neprijatelja, majka će ti ga roditi; a ona svetoga pisma glasi: neprijatelji čovjeku domaći njegovi. Ne treba se tome čuditi, kad ni Gospodina našega nije mimoišla čaša ova.

Domoroci su Ga na križ razapeli. Ti isti su htjeli izbrisati i uspomenu na Njegovo ime. Zato strijeljaju na životno djelo Njegovo. Nisu štedjeli ni prijetnjama ni udarcima, samo da u prvom zametku utuku Crkvu koja se rađa. I zemlja se je počela rumeniti krvlju mučenika. Prvi otvara put Stjepan, dakon. Njega slijede gusti redovi mučenika koji se daju na komadiće rasići, ali od vjere svoje, od uvjerenja ne otstupaju.

pijeskom zasipala!

Ne pomaže tu ni Martino rukom odmahivanje, da se ostavi toga, ni iškanje, ko na prigode i vragetanje, da se prodi vrazje njezine duše, te i kokino nasrćanje na nadošle i umorne novajlije. Ne koristi. Dok ih u prijeklet ne pritvoriš, da ondje utamničeni ni nogama protegnuti ne mogu, neće se ona smiriti. Pa i tu da im je mira, već prkosna okolo obigraje i zlobnim im prigukom prijeti, da će joj platiti. I do u kasni bi to ona suton tako i otrovanom parom njih zaudala, da joj se ne približuju prilike, da se uginje neljubljenome, koji može svakog trena iz Kokića harambašluka naltjeti, a tamo ga ne želi ni živa sresti.

Kad i njezin kusonja ljuče isplazi svojim repom. Ne nosi pripoljac pijetla o špagu neizvještena u ruci, već ga prebacio o štap preko ramena. Iako snažna i oškopita čovječina, opet se upotio, jer mu se prijedio i golem oroz o štapu trza, da će se prhajući i lomatajući snažnim krilima razletjeti, ne otme li se ponosan sramoti svog prekarog položaja.

Netom ga umoran čoko sa sebe

Dvanaest galilejskih ribara su nosioci velike ideje preporoda. Ni sile, ni novca, ništa nemaju; nego progonoštvu i šikaniranju na svakome koraku. I sa strane Židova i sa strane rimskih upravnika. A kada je apostolski prvak zaplovio pučinom mora i posijao sjeme kršćanstva po prostranim djelovima rimskoga carstva, bojno polje se je prenijelo i na evropsko tlo. Dosta je samo spomenuti onih deset velikih progona za vrijeme rimskih careva.

Klijalo je sjeme riječi preporoda, u srcu pojedinaca, pa čitavih naroda. Ono malo gorušično zrno je izbijalo iz zemlje i granalo u veliku krošnju na kojoj se odmaraju duše koje su bludile pustarom traženja istine. I nisu je našli nigdje, nego u hladovini gustih grana onog prezrenog sjemena, koje je klijalo i bojazljivo izbijalo svojim glavicom.

Kada su jenjale pogibli izvana, onda su nadošle one iznutra. To je proces što ga svugdje susrećemo. U svakoj stvari koju vode ljudi. A i Crkva je ustanova za ljude, ljudi su njezini članovi, i orti su vidljivi upravnici te orijaške organizirane snage. Zato i Crkva doživljuje ono što druge ne može mimoići!

Bolno je vidjeti kad operacijski nož reže meso našeg prijatelja, a još teže je kad taj nož brazdi po našoj koži. I nezahvalnost, i prezir je dvaput teže podnijeti kad nam to dolazi sa strane onih koju su nam najbliži, i kojima smo samo dobro činili.

Krivovjerstva i otpadi, to su nezacijeljive rane na živom organizmu Crkve. I te rane ne zacijeljuju dokle god se sinovi ne povrate u očinski dom. A ti pojavi nisu bili samo u onim prvim stoljećima. Uvijek ih je bilo, i u desetome, i u petnaestome, i u devetnaestome vijeku.

Borba, seciranje, izvana i iznušana. Dinamiti se podmeću pod pećitru. Topovi i strijele imaju jedan ni nu Petrovu, orkanski valovi zapljuskuju o ladu staroga ribara. I sotonski se planovi smišljaju da se već jednom srazi s licem zemlje ona ustanova propetoga Galilejca, koja već toliko vjekova tvrdo stoji. Vidila je početak svakoga kraljevstva i svake crkve, što ih današnji svijet vidi, i jamčimo da će vidjeti i njihov svršetak. Ona je bila velika i uvažena još prije nego su Sasi stupili na englesko tlo, prije nego su Francuzi prešli Ren, kada je cvalo grčko govorništvu u Antiohiji i kada su se u Meki klanjali idolima.

I Židovi, i komunisti, i masoni, i socijalisti, i slobodnjaci svih boja i tonova jurišaju na nepomičnu stijenju.

I sila i blago, i zavist i zloba, i laž i podvala, i razblud i razvrat, stare i nove tekovine, sve to puni kanone koji su upereni k „znaku proti kome će se ustajati.“

Gle, još je tu, nepomična kao prije.

Što nas još treba uvjeravati da je tu prst Svemogućega?

Defensor

Podlistak

Uštipei

Samoživčeva sudbina

Nemam već dvoje peradi, pijetla i koku. On je prokšen, bujnim bijelim perjem okičen, a obilat mu se uborak koči i crveni poput krvi. Baš da je pravi pelivan i dika moje okokuće. Nu jedna mu je po srijedi neuredna, da je cigarin i lola. Nigdada se kod kuće smiriti, već je li se svanulo, time je i on kućno privraće odnemařio i zamarijô se u obližnji Kokića komšiluk i do sumraka mu se ne nadaj. Kokići, oko šest kuća, prozvali su ga svojim zetom. Njihovih dvanaest kokošiju, bez pijetla, a on amo sam komšijski, i sve ih on zabavlja i tetoši.

Koka je njegova protimba i po življenju i po čudi, iako ih je isti vlaho sambirane i nizvješene na moj kućni prag darovno položio. Ona ljubi samoću. Iza što se nazobala, najvoli u grmečku počivati, čeprkati i prpati se te zemljom posipati. Mirna je i

jedino, što će je trkom ponijeti, to su lepurice i skakavci. Je li njih očutjela, razleteli se, dok ga se nije dočepala. raskrpotila i progutala, te se o pet pod grmom razbašila.

Za vojna malo i ništa mari. Čak i za ranijega lijega, da ga ne iščeka pred kokošinjakom. A ne bih joj znao što ni zamjeriti, kad se promisliš, da jedno na drugo sliči ko jaje jajetu, da su se izlegli na istom gnijezdu, pod istom majkom. Pa sveisto je, on odbjegao i tudinu se priklonio.

Samosilan on, a reći bi, da ni ona ništa bolja, kad je sušti samoživac. To se kod nje razabire najočitiije po tome, što, netom koja darovna koka pristupi preko obora, domaća ju je starica Marta objeručke primila i razriješila, da otpočine, kad eto nje, prpošna se naježila, desnim krilom nogu ostruguje, a ostrim će kljunom na skunjenu i turobnu došljakinju, kô da je ona amo došla, ne protiv svoje volje, već da je turi s prijestolja slave njezine. A kad tamo, što ona ne bi pregorjela, da je nije sunce nigda ogrijalo na topragu župničkih dvora, niti se njegove slasne ješe okusila, već uz trošni kućni čumeg i tamo se

skinje i na travu spusti, a on ugleda moju koku mudricu, da lakte sklisi, te da ne bi snažne priuze, što mu se oko nogu obavila, na peče bi je raznio. Oskoči ona ustravljena i za Martinu se sukunjenu sakri i tu ukutri.

A i je ga silan i kršan ko, što reku, uzgojen hrast na naplavi. Holc vlašje nikako se smiriti. Priče dodijavati i starici Marti koja mu staračkim rukama ne može već doajkavati...

Jutros se svanulo, a evo ti, kako je kod mene. Pijevo, kako se diglo sa svoje loge, na običajnu otputovao u tуди rod. Siledžija harum po prijekleti skače i lutjit se drevi. Ja nešto mrndam oko pisarnog stola, a mačak oko gospodarice u kuhinji mijauče i zanovijeta joj. To smo već doajkavati...

Da šta bi od naše kokošice stopanice? Treći je dan i noć, da je kuća ne vida. Eno je vidaju u trećem komšiluku, da u gladnu zemlju kljun zabada. Čak ni današnja pogibija i zaklanje pijetla siledžije, bojim se, da je ni ona nije ljoš uvjerila, kako u svoju vlastitu ranu valja sebe cjelunuti ako ćeš se uvjeriti, pusto li peče.

don Marko Vežić

Po državi

MARIJINO SLAVLJE u Grubišnom polju bilo je 14 i 15 ov. mj. Prisutno je bilo preko 15000 ljudi. — Majka će uslišati vapaje svojih sinova.

ZBOROVI OPOZICIJE u Preku i Biogradu održani su prošle nedjelje u prisustvu ogromnog mnoštva. Na hiljade i hiljade naših ljudi došlo je na ove zborove da potkriču da je sje na Dalma iji je o lušno uz tra Mačeka ali ujedno i branilac našeg sinjeg Jadrana. Oni deseci hiljada našega naroda su glasno i otvoreno rekli da je samo jedan čovjek određen da govori u ime Hrvata, a taj jedini čovjek je dr Maček koji je dobio priznanje ne jednog Hrvata nego 98 posto glasova u sjevernim krajevima naše Dalmacije. Odlični govori narodnih poslanika su prekidani burnim poklicima dru Mačeku i Hrvatskoj. Na ovim zborovima nije bilo braće iz šibeničkog kotara. Nenadna smrt ljubljenskog prvaka dr Sime Vlaisića ih je u tome spriječila. — Hrvatski je narod svijestan svoga prava i u krjku za pravdom ga neće niko zaustaviti. Nema sile koja bi skršila hrvatski narod u borbi za iskonska narodna prava. — Još su održani zborovi opozicije u Kladovu i Petrovcu. U Kladovu je g. Ljuba Davidović rekao: Nama ne trebaju dvije skupštine — narodna skupština i senat, već jedna u koju bi narod postao slobodno izabrane svoje poslanike. — Tu je riješenje čvora.

O NASEM VODI MAČEKU je g. Miša Trifunović, istaknuti radikal, rekao na zboru u Prijepolju ovo: „Kogod misli da je g. dr Maček protiv ove zemlje to treba da izbjie iz glave. On voli ovu zemlju isto kao i mi, samo je njegovo gledište o državnom uređenju drukčije nego naše.“

PREMJESTAJI. Prema novinskim iskazima ovih su dana izvršeni mnogi premještanji državnih činovnika, posebice profesora i sreskih načelnika.

OSTAVKA OPCINSKIH VIJEĆNIKA je uslijedila u Babinopolju. — U križevačkom srežu od 204 općinska vijećnika dalo je ostavku njih 164. — Još su uslijedile ostavke općinskih vijećnika u Jelsi, Valpovštini, u Sikirevcima, u Trnavi, Vrpolju, Vuki, Vrbici, Bubrovcima, Gorjanima, u Gornjoj Rijeci, u Varaždinskim Toplicama, u Novom Marofu, u Brezničkom Humu, u Otoku, u Ivankovu, u Ladimirevcima, u Brodancima, u Slavonskom Samcu, u Podgajcima, u Mariji Bistrici, u većini općina sisačkog sreža, u Sunjici i susjednim općinama, u Gundincima i Prilivacima. — I to samo u ovo nekoliko dana!

SELJACKI DUGOVI. Nova uredba o otplatit seljačkih dugova imala bi da bude izradena do konca ovog mjeseca i da stupi na snagu 1 listopada.

NOCNI RAD. Brodska je policija kaznila sa 200 din globe osam pekarskih obrtnika radi noćnoga rada.

FRANJEVAČKI KONGRES u Zagrebu drži se od 25—29 ov. mj. Sudjelovaće pretstavnici svih slavenskih provincija, a prisutan će biti i general reda koji je ovih dana obilazio našim krajevima.

ODLIKOVANJE NASEGA ČOVJEKA. Ugledno naučno društvo „History of Science Society“ u Washingtonu primilo je za svoga člana hrvatskog matematičara g. D. Uvanovića. Ovo društvo kupi najuglednije pretstavnik znanosti po cijelom svijetu među kojima je prvi od Hrvata Danijel Uvanović.

KONGRES PRAVNIKA iz naše države održan je u Beogradu od 22—24 ov. mj.

TIJESNO I BETINA nema škole. Djeca su prepuštena ulici. — Dok u drugim zemljama i najmanja sela imaju svoje škole, dotle se u Tijesnoj i Betini tolikim stotinama djece zatvaraju školska vrata. Ili gospodi načelnicima nije mnogo do toga što oni nemaju djece. Ako je to tako, onda je prešlo svaku mjeru.

NOVA KRIJZARSKA DRUŠTVA osnovana su u Carevdaru i Rešetarima (okružje Zagreb).

KRIZARSKO SLAVLJE U DRVENIKU. Križarski dan je proslavljen u nešto većem stilu. Sjatilo se je veliko mnoštvo svijeta iz okolnih mjesta. Došao je tamburaški križarski zbor iz Sućurja, pjevačko društvo „Branimir“ iz Sumartina, a iz Povlja križari su svojim glazbom. Drvenik nije doživio takve slave. Preko 2000 ljudi je slušalo razlaganja znanog križarskog radnika župnika dr Guberine fra Augustina i g. Fr. Z. Donadića pročelnika splitskog križarskog okružja i prisustvovalo svečanog akademiji. Bilo je tu i još nekoliko okolnih župnika. — Živili naši Križari s makarske obale!

Na razmišljanje

Sam Šibenik ima 900 daka upisanih na realnoj gimnaziji i klasičnom odjeljenju. A gdje je preparandija, trgovačka i građanska škola! Kako je kod nas, tako je i u drugim krajevima domovine.

Svak hoće u školu. To je činjenica koju ne poričemo, jer je ne možemo poreći. — I već se stvara pitanje: kamo ćemo s tim dacima koji će kroz nekoliko godina imati matursku svjedodžbu u ruci. Ko će tima naći mjesta, kad već danas, i oni s akademskom spremom, tako dugo čekaju da se domognu bilo koje službe. — Teško je to, kad mlad čovjek, zreoz za život, mora da se oslanja na staračke kosti svojih roditelja.

Hiperprodukcija školovanih ljudi! A onda se stvara proletarijat inteligencije.

Najveći broj posmatrača govori kako je tu jedini izlaz ograničiti broj škola i daka. To je najjednostavnije. — A mi znamo kako bi to bilo; stavili bi se takvi uvjeti koje bi mogli ispuniti oni koji su na vrhovima, a nama, djeci plitkih džepova, školska vrata bi ostala zatvorena.

Gospodo, zar smo mi tako kulturni da nam treba ograničavati broj školovanih ljudi? To ne čine ni oni koji su daleko poskočili pred nama. A uostalom, odakle nam pravo da spriječavamo duševni razvoj naše djece, našega naroda!

Mi vodimo računa o „uhljebljenju“. Aritmetički zbrajamo i odbijamo. Toliko je mjesta — toliko može biti školovanih ljudi. Više ne! Ako se preko toga ide, uzmi škare, pa prestriži.

Uvijek se vraćamo na isto, svuda ćete naići na onaj pogrešan logički izvod: iza toga, dakle, poradi toga. U ovom slučaju: Mnogo je ljudi bez namještenja; razlog — što se svakoga pušta u školu; izlaz — ograničimo broj školovanih ljudi.

A ja tako ne bih rekao. Prodrimo snaziranjem — da škola nije zato da nam za nekoliko sati dnevnog rada za stolom bude osiguraran gospodski život. To je točka na koju bi trebalo uprijeti prstom upravo danas, kad škola pravi toliko problema koji se ne dadu tako lako riješiti.

Italija prema Abesiniji

Sva vanjska politika zadnjih šest mjeseci uglavnom se je kretala oko talijansko-abesinskog spora koji je dosego svoj vrhunac. Brze pošte radija potvrđuju slutnju rata. Teren, gdje bi se proljevala bratska krv, brdoviti su i divlji krajevi Abesinije. Sva viječanja ostadoše uzaludna. Oblaci istresuju zadnje kapljice kiša. A da li će Engleska htjeti i moći odgoditi ratni pohod nestrpljivih crnih kočulja, to je veliki upitnik. — Rat je gotova činjenica.

Talijanima sigurno nije umaklo s vida, da će vojno osvajanje abesinskih visoravni, najvrijednijeg i najvećeg dijela Abesinije, biti vrlo teška zadaća. Musolinijevi vojnici moraju tamo voditi planinski rat koji nadmašuje poteškoće redovnih alpskih manevra. Osim toga u mnogim divljim provateljama i besputnim krajevima te zemlje ne mogu nikako doći do uporabe ni tankovi ni automobili. Brdovite krajeve veličine za tri naše države, trebaće osvajati na nogama. U takvim neprohodnim krajevima talijanski će vojnici dolaziti u sukob sa ljutim protivnikom — abesinskim brđaninom. Nadmoć talijanskog oružja jedva će se moći očitovati, dok će gubici na talijanskoj strani od raznih bolesti biti vrlo veliki. Samo pohod talijanskih bombaša t. j. otrovni plinovi, mogli bi izvojevati pobjedu nad primitivnim i slabo naoružanim Abesincima.

Nekoliko tjedana nakon početka rata, računaju u Londonu, nastupiće

AVIJATICKI KONGRES održan je ove godine u Dubrovniku. Kongresu je prisustvovao velik broj delegata iz skoro svih država, a za predsjednika međunarodne aeronautičke federacije ponovno je izabran rumunjski princ Bibescu.

DIJETE BEZ OCIJU se je rodilo u Mostaru. Takve pojave su do sada nepoznate u liječničkoj nauci.

Oborimo ono pogrešno nžiranje prema kome se dak, samo time što je stupio na školski prag, zauvijek odriče života na selu.

Zašto se jedan dio školovane omladine ne bi posvetio poljoprivredi, unaprijeđivanju gospodarstva na selu, racionalnom iskorišćavanju zemlje! To su sve problemi koji čekaju na rješenje. A zar je to nečastan posao? Pomoći svoga čovjeka, unapređivati narod, bogatiti zemlju, zar to nisu uzvišeni zadaci?

A mi, agrarna zemlja, upravo trebamo ljudi koji će uputiti našega čovjeka u obrađivanju zemlje.

— Ono za vodu kažemo da je zasićena, kad više ne može topiti sò, ali za narod ne govorimo. Nismo mi zasićeni kulturom. Daleko smo i od onoga što bismo morali imati.

Ne zatvarati, nego širom otvoriti školska vrata svakome kojigod na nje zakuca. Ali i proširimo granice kulturnih vidika i stvorimo jaku kanalizaciju kojom će teći bujan život naše narodne kulture. Birokratsko činovništvo nije sve. U njemu bi našao mjesta samo jedan dio školovanih ljudi. Razgranati kulturno djelovanje u gore iznesenom smislu, pa neće trebati stvarati pitanja o hiperprodukciji inteligentata.

To nisu stvari jedne ili dviju godina. To su pitanja na koja treba utrošiti i nekoliko desetljeća, dok se vidi njihov pravi razvoj. Ali treba početi, dati osnove, a ne ići sa posve drugog stanovišta — ograničavati broj inteligentata.

— A gdje su opet oni brojni redovi studentske omladine koja nosi u sebi i više od pet talenata. Ta omladina bi se posvetila nauci, produbila našu narodnu kulturu, osvila nas na čvrste noge i stavila uz bok kulturnih naroda. Takvima ne bi ni trebalo namještenja u onom običnom smislu riječi, nego bi im se moralo dati daljnje školovanje do svih granica mogućnosti.

Toliko je zijajućih praznina, samo treba oči otvoriti.

Ovo sam htio naglasiti upravo na početku nove školske godine, kada o tobožoj hiperprodukciji inteligentata svak govori, zvan ili nezvan,

Naši dopisi

Tijesno

Kao gromom ošnuti ostali smo na vijest da dr Sime Vlaisić ne živi više, da je preminuo naš ljubljeli mještanin. Nismo vjerovali. Ta zar je moguće, zar to može biti? Dugi, isprekidani jecaji mrtvačkog zvana nam, nažalost, rekoše da je tako. — Tijesno se zavilo u crninu, i plače za svojim neprežaljenim sinom. Danas, kad ga nema više, shvatili smo potpuno što nam je bio.

Na dan njegove smrti popodne u 5 s. održane su zadušnice za njegovu neumrlu dušu. Crkva je bila dupkom puna. Na širokom prostoru pred njom tiskao se narod. Pred velikim katafalom iskićenim hrvatskim trobojkama i cvijećem obavio je odriješenje mjesni župnik preč. don Toma Perina, a zatim je pjevački zbor, pod vodstvom gospođe učitelja braće Kolaža, otpjevao tužaljku. Na širokoj crkvenoj ploki preč. župnik održao je sakupljenom narodu, koji se gušio u suzama, drljiv govor u kom je osobito istaknuo rodoljubni i vjerski momenat u životu našeg dragog pokojnika. Riječi su bile prekidane poklicima „Slava!“ Na koncu je mjesna glazba otvirala žalobni komad i narod se razišao kućama pod dojmom strašnog gubitka.

— Tijesno je satreno od boli radi gubitka svog prvog sina. Svi plaču i sa suzama u oku primaju posmrtno ostanke neprežaljenog pokojnika. U utrak popodne tri parobroda i nekoliko motornih lađa stiglo je izaslanika, šibeničkih građana, i stanovnika okolnih mjesta. I da je još toliko prevoznih sredstava bilo, ne bi se moglo ukrcati one mase koje su ostale na šibeničkoj obali i u prigušenom jecaju rekli zadnji zbogom, milom prvaku svome.

Ogromna žalobna povorka je prošla ulicama našega Tijesna, ne manje impozantna, nego što je bila u Šibeniku. Plač, jecaj, govori — — — Svak želi reći barem jednu riječ — oca i prijatelju, hranitelju i branitelju, štitniku našeg dragog puka. I u Tijesnu se je obredalo četrnaest govornika, i u ime banske Hrvatske i u ime kršne Lik, govorili su pretstavnici pojedinih staleža i izvanja. U ime naše studentske i seoske omladine je govorio po jedan pretstavnik.

Ponose naš, snivaj slatko! Ponosni smo na te. Tvoj veličanstveni sprovod govori o ljubavi i poštovanju koje si uživao kod svakog čovjeka. Laka ti hrvatska gruda. Na žalima našeg pitomog otoka.

Tješnjanić

DRNIS

UPRAVA KATOLICKIH MUZEVA. U nedjelju na 22 ov. mj. bio je prvi redoviti sastanak društva katoličkih muzeva. Održano je predavanje o svrhi Kat. Akcije. O. duhovnik se je zahvalio privremenom odboru na uloženom trudu kao i na časno izvršenoj zadaći. Zatim se je prošlo na biranje uprave te su jednoglasno izabrani za potpredsjednika g. Roko Živković-Supuk, trgovac, za tajnika g. Zvonko Drezgac, brijač, a za blagajnika g. Stipe Čavka. Sa sastanka je bio poslan brzojav preuzvišenom biskupu. Ovom prilikom je zaključeno da se do svetkovine Krista Kralja nabavi četiri nove zastave Kat. Akcije.

GLAZBA. U prošlom broju „Katolika“ izvjestili smo kako je kod nas pokrenuta akcija za nabavu glazbe Kat. Akcije. S veseljem možemo javiti da ova stvar vrlo dobro napreduje i da doprinosi stišu. Naši odabrani sakupljači marno obilaze katoličke kuće u Drnišu, Kninu, Promini i okolišnim selima i svadjeđe nailaze na srdačan prijem. Do sada su skupili od slijedećih: po Din. 1000: Podružnica braće Curko. rudarsko društvo „Adria Bauxit“; po Din. 600: P. Uroda; po Din. 500: M. Pranić, A. Pranić, Dr. N. Grubišić, Dr. M. Skelin, Dr. I. Jelavić, Materinsko društvo gospoda, A. Barišić, J. Grubišić, Crkovenarstvo župske crkve, samostan Visovac, P. Skelin, po Din. 400: S. Jelčić, P. Živković, J. Buva; po Din. 300: Dr. A. Strkalj, Č. A., M. Novaković, G. Ferri, M. Skejo, I. Bilušić, J. Živković; po Din. 200: M. Jukica, J. Gasparić, M. Budiša, M. Grabić, A. Skovrlj; S. avČka, R. Manzini, R. Sarić, N. Aranza; N. N., M. Čupić (slijedi).

Skradin

GODISNJE SLAVLJE TITULARA OPATSKO CRKVE. Blagdan rođenja Bl. Dj. Marije, titulara naše opatske, jednom biskupske crkve, proslavljen je ove godine vrlo svečano. — U predvečerje bila je rasvjeta i vatromet pred crkvom. Sve je bilo okićeno zelenilom i narodnim zastavicama.

— Pontifikalnu sv. Misu na blagdan pjevao je preč. mjesni opat don Stjepan Poljak uz asistenciju mgp. o. Pavla Perišića, samostanskog vikara, i fra Simuna Slavice, iz Visovca, te fra Rafaela Romca, župnika iz Dubravača. Preko mise pjevao je domaći zbor pod vodstvom gosp. Ive Bačića. — Svečanost je završena popodnevnom službom Božjom i blagoslovom sa Presvetim.

VISOKI POSJET. 10. ov. mj. posjetio je ovaj grad preuzvišeni splitski biskup dr. Kvirin Klement Bonefačić. U pratnji su bili preč. dr. Zorić, tajnik našega biskupa i preč. Berak, natžupnik Doca.

Preuzvišeni je u pratnji preč. mjesnog opata posjetio opatsku crkvu, bivšu katedralu, i razgledao crkvenu biblioteku u opatskom dvoru. — Slavljene zvona je dalo znak da Preuzvišeni odlazi. Narod se je sjetio i pozdravljao visokog dostojanstvenika koji je prijazno otzdravljao.

Dobropoljana

KRIZARSKI TECAJ. Prvi put otkada postoji naše bratstvo posjetili su nas izaslanici križarskog okružja Šibenik, braća: Brešković Antun, Gazari Tonko i Sutrin Eugen. — Naše bratstvo spada u red onih bratstava koja su osnovana u teškim časovima, i koja su prepuštena sama sebi, bez duhovnog vode moralna, da izdrže teške borbe. Samo jaka vjera i čvrsto pouzdanje nas je uzdržalo. Naše je selo križarsko selo, u punom smislu te riječi. Naši su se momci uvjerali o veličini križarskog pokreta. Njihove idealima obogaćene duše prigripile su križarsku misao, premda su bili uvjereni da se s tim upuštaju u tešku borbu. I poslije svega toga, poslije izvoštene pobjede, dolazak braće koje vodi ista ideja, braće koja su puna ljubavi prema nama seoskim sinovima, priredilo nam je naročitu radost i veselje.

Prilikom tečaja održali smo ružansko glavno vijeće. Iz izvještaja odbornika i povalnih riječi braće izaslanika vidi se da je naš prošlogodišnji rad bio vrlo dobar. Vjerujemo da će novi odbor na čelu sa našim vrijednim bratom Ivom Čosićem nastojati, da naš ovogodišnji rad kreće velikim korakom naprijed. Jedan dio toga uspjeha pripadaće braći izaslanicima kojima zahvaljujemo na ljubavi, radu i poštivosti, kao i okružju koje nam je poslalo braću, koja su punim shvatanjem došla k nama. Naš je tečaj završen zahvalnicom Svevišnjem i vrućom molitvom, da blagoslovi naš rad, da nam da snage kako bi i dalje ustrajali u radu za dobro Crkve i nama milog hrvatskog narod. Bog živi! — *Križar*

Zahvala

Svim onim plemenitim osobama koje su nas se sjetile i utješile prilikom smrti neprežaljenog nam OCA

najdublje zahvaljujemo.

Toplu zahvalu izričemo na pose mjesnom župniku don Grgi Fržopu, preč. kanonicima don Josipu Mirkoviću i don Vinku Rasolu, te vlč. župnicima don Niki Kuvaču, don Rubi Filipu, don Romanu Lukinu, don Anti Matacinu, don Andriji Oštrici, don Srećku Paviću, koji su ga sprovodili i zaдушnice održali.

Hvala i svim onim svećenicima koji su namijenili sv. Mise, pomena i priloge za upokoj njegove duše.

Hvala našoj svojti i mještanima koji su nam bili pri ruci i pobožnim molitvama otpratili na zadnji počinak milog nam pokojnika, i zadušnicama sutradan brojno prisustvovali.

Bog svima stostruko platio!

Veli Rat, 15 rujna 1935

don Mate Garković
za sebe i rodbinu.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupi ćete najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajshek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zamjenjeno dobra roba.

Kalendar

Rujan = Listopad

N. 29 16 N. po Duh. Mihovil arh.

P. 30 Jeronim

U. 1 Remigije

S. 2 Anđeli, čuvari

Č. 3 Terezija od M. Isusa

P. 4 Franjo Asiški

S. 5 Placid muč. ☉ Prva četvrt

Sv. Frano Asiški

Trinaesti vijek je bio crni vijek u povijesti kat. Crkve. Krivovjerstva su se širila, grofovi i knezovi vječno su bili između sebe zaraćeni, kler je duboko pao, a kod malog puka zavladao vjersko neznanje i praznovjerenje.

U tim teškim časovima dao je Gospodin svojoj Crkvi sv. Franu Asiškoga.

Franjo je rođen u talijanskom gradu Asizu 1182 g. od trgovačke obitelji. Roditelji, preopterećeni poslom, zanemariše kršćansku odgoju svog sina, pa je mali Frano od dana u dan sve više padao u grijeh. — Za sreću poslao Gospodin Franu tešku bolest koja mu je otkrila ništavilo i prolaznost svijeta.

Jednog dana sjedio je Frano zamišljen. Drugovi ga pitali, zašto se je tako zamislio, ili se misli ženiti. „Da, ženim se, i uzetu za zaručnicu ljepšu i plemenitiju, nego ju vi ikad vidjeste. Ona će sa svojom ljepotom i mudrošću sve nadvisiti“ — odgovorio je zamišljeni Frano.

Ta zaručnica bilo je siromaštvo. Ostavio je prijatelje i drugove mladosti i grijeha, sve je svoje razdijelio i pošao u samoću, da molitvom i postom slavi Gospodina.

Ova promjena nije se svidela Franinu ocu. Ogorčeni otac tuži ga asiškom biskupu i zatraži da se odrekne baštine. Optuženi Frano klečao je mirno do biskupa. Kad je otac svršio svoju optužbu, ustao je Frano, pa svukavši sa sebe odijelo, povratio ga ocu. Zatim navuče na se siromašnu haljinu s lukanjicom i opasa se konopom.

Strogi i siromašni način života sv. Frane počeo je svraćati pozornost asiških građana. Njegov nastup odavao je neko više, nebesko biće. Stoga nije čudo da je Frano u kratko vrijeme stekao veliki broj pristaša pa je mogao odmah ustanoviti red (družbu) pod nazivom „Male braće.“

Franjo je imao veliko srce koje je htjelo cijeli svijet osvojiti za Krista. U tu svrhu poslao je na sve četiri strane svijeta svoje redovnike.

Sv. Frano je kao seraf ljubio Boga. Nije bilo časa u njegovom životu, a da ne bi bio združen s Bogom. Ljubavi Boga, ljubio je i sve ono što je On stvorio.

Ljubio je žarko sunce, jer ga je Bog stvorio. Ljubio je životinje. Ljubio je i samu smrt i slatkim ju imenom „sestrica“ — okrstio.

Pred smrt se povukao na brdo Alverno gdje je neko vrijeme proveo u mističnim razgovorima i ushićenjima. Da mu Gospodin dokaže svoju ljubav, utisnuo mu je obilježja svojih 5 rana.

S vrućom preporukom svojim redovnicima, neka uvijek ostanu vjerni siromaštvu i sv. Stolici izdahnuo je veliki Frano — „drugi Krist“ (Renan) u 45 godini života 1226 godine.

COPPERPAIN podmorna boja garantirano za godinu dana isprobana od iskusnih pomaraca. Svih vrsti suhih i uljenih boja, lakov, finisa, katrana, blaka, karbolineja, kistova, kila (štuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene i solidnu uslugu.

Preporuča se
VIKTOR SOŠIĆ
ŠIBENIK
Specijalna trgovina boja laka.
Trg Stjepana Radića.
Kod crkve Sv. Ivana.

„Na kavi“ kod gospodje Veselić

rješavaju se pitanja svakojaka. I pošto na svijetu ima bez mane, predmeta za razgovor nikada ne manjka. No kad gospodja Veselić posluži svojom izvrsnom kavom, razgovor malo utihne, i uvijek se pojavi pitanje: gdje i uz koju cijenu ona dobiva tu specijalnu finu kavu?

A ona veli: »Ah, ne, običnu kavu ja trošim, ali s Prvim Franckom. Treba uzeti pravu mjeru Prvog Francka, to izvrsno usavršava okus, boju i miris svake kave. Nije to slučajno, da se Prvi Franck troši danas u civilizovanim zemljama širom cijelog svijeta.«

Besplatni pogreb

možete dobiti, ako se začlanite u „Posmrtnu združbu sv. Josipa“ uz neznanat mjesečni doprinos. Mislite za vremena na posljednje stvari!

Sve informacije daje rado
Povjereništvo POSMRTNE ZDRUŽBE SV. JOSIPA, Šibenik
Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: *Blagdan sv. Mihovila Arhandela* — zaštitnika našeg grada i šibenske biskupije: U 1/2 župska sv. Misa. U 7, 8 i 9 s. tihe sv. Mise. U 11 s. pontifikalna sv. Misa. — Popodne u 5 s. blagoslov za dobru smrt. smrt. — Ponedjeljak: *Blagdan sv. Jeronima* — zaštitnika Dalmacije. U 5 1/2 župska sv. Misa. U 7, 8 i 9 s. tihe sv. Mise. U 11 s. pjevana. Popodne blagoslov u 5 s. — Utorak: Uvečer na „Zdravu Mariju“ počinje listopadska pobožnost. Ruzarij i blagoslov.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s. Utorak: U 6 s. večer počinje listop. pobožnost.

VAROSKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 6 s. tiha sv. Misa. U 9 s. školska. a u 10 s. pjevana. Blagoslov u 6 s. Utorak: U 6 1/2 s. uvečer počinje listop. pobožnost. Ruzarij i blagoslov.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s. Blagoslov u 5 1/2 s. Ponedjeljak: Sv. Jere: Sv. Mise 6, 6 1/2, 7 s. U 8 s. pjevana. U 9 s. tiha. Blagoslov u 7 s. Četvrtak: Sv. Terezija M. I.: Sv. Mise u 6, 6 1/2, 7, 8 s. Uvečer blagoslov u 7 s. Petak: Sv. Frane: Lekcije u 5 s.; 6 s. pjevana Misa. Tihe Mise 7, 8, 9. Svečana Misa u 1 s. Drže Dominikanci blagoslov s Preminućem u 7 s.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, i 10 1/2 s.; u 9 s. pjevana sv. Misa, u 5 s. pp. blagoslov. Četvrtak: U 7 s. uvečer sat klanjanja.

Život Šibenika

IMENDAN PREUZV. BISKUPA. U ponedjeljak, na blagdan sv. Jeronima, slavi naš preuzv. biskup svoj imendan. Toga dana neka se vjernici obiju biskupija pomole Gospodinu, da bi nam ga još dugo uzdržao čila i zdrava. — Ovom prilikom uredništvo Katolika iskreno čestita i zahvaljuje za sve ono dobro što je preuzvišeni za list učinio i još sada čini.

LISTOPADSKA POBOŽNOST. U utorkom naveče započinje listopadska pobožnost u katedrali, u varoškoj župskoj crkvi i u Novoj Crkvi. Svake se večeri molit krunica, a iza toga blagoslov s Presvetim.

NOVI SRESKI NAČELNIK. Ukazom Kr. namjesništva postavljen je za sreskog načelnika u Šibeniku g. Šime Urlič, bivši podnačelnik sreskog načelstva u Splitu.

ŠIBENIK I NEDJELJOM RADI. Prošle nedjelje vozila se je pržina po gradu, kao i svakog drugog radnog dana. Uza svu nezaposlenost i nedjeljom se radi!

POVREDA JAVNOG MORALA. U ponedjeljak se je vidjelo po gradu ići djevojku obučenu u kratkim muškim gaćama koje nisu sezale niti do koljena.

Pozivaju se članice društva Srca Is. da prisustvuju. Petak: Sv. Frane: trodnevica počinje u utorkom 1 X u 7 s. na večer; na dan sv. Frane pjev. sv. Misa u 9 s., na večer u 7 s. blagoslov s propovjedu i odrješenje za trećoređice.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja: U 6 s. sv. Misa, u 10 s. pjevana. Popodne u 4 s. propovijed i blagoslov.

Utorak: U 6 1/2 s. uvečer počinje listopadska pobožnost: ruzarij i blagoslov. Kroz cijeli oktobar biće sv. Misa u 6 s. Četvrtak: Sv. Misa u 6 s. pred kipom sv. Terezije M. I.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 9 s. Blagoslov u 4 1/2 s.

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 1/2 s. i 9 s. školska. Utorak: U 6 s. uvečer počinje listopadska pobožnost. Ruzarij i blagoslov sa Presvetim. Prvi Petak: Uvečer u 8 s. blagoslov za križare i kat. muževe.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 1/2 s., u 9 s. sv. Misa za šegrtsku školu. Prvi Petak: U 6 1/2 s. sv. Misa i pričešć križarica. Uvečer u 7 s. blagoslov s Presvetim.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Nedjelja: Sv. Misa u 6 1/2 s.

SJEMENISNA CRKVA SV. MARTINA: Nedjelja: Sv. Misa za vanjske u 8 s.

KRIZARSKA VIJESTI. Izbor nove uprave. U prošli petak bilo je godišnje vijeće na kom je bio izbor nove uprave. U novu upravu su ušli kao, vođa: Zaninović A., zamjenik vođe: Vojmir Corić, bilježnik: Kr. Kulić, gospodar: M. Krnčević, vođa naraštaja: J. Baljkas, vođa pomlatka: M. Lovrić, knjižničar: Z. Belamarić.

PRVI PETAK. Pozivlju se Križari i Kat. Muževi na blagoslov u Novoj Crkvi, u 8 s. naveče.

VELIKI KRIZARSKI ZBOR drži se u Zagrebu, u nedjelju 29. ov. mj. u Zagrebačkom Zboru, najvećoj dvorani grada Zagreba. Iz svih naših krajeva, posebice iz Hrvatskog Zagorja, dolaze velike skupine hrvatske omladine. Odboren je 50% popust na svim državnim željeznicama. Ko misli ići, neka se informira u dućanu brata A. Zaninovića.

OPLEMENJENA CIKORIJA je temelj proizvodnje „Pravoga Francka“, ovog odličnog i nedostizivog začina, koji svakoj kavi daje ono, što toliko volimo, naime punoću, aromu, ukus i krasnu zlatno-smetu boju.